

Νεόφυτος μοναχός Γρηγοριάτης Στην γειτονιά της γιαγιάς μου στην περιοχή Σολέας Τροόδους Κύπρου

/ [Αφιερώματα](#)

Στην γειτονιά της γιαγιάς μου στην περιοχή Σολέας Τροόδους Κύπρου

Στις (4) τέσσερις το πρωί ο ύπνος έφευγε. Ξυπνητήρι ο πετεινός (κόκορας). Η γειτονιά στο πόδι. Ο κυρ - Χρήστος ο μουχτάρης (κοινοτάρχης) επήγαινε για να ετοιμάσει το ταχυδρομείο και τα κοινοτικά έγγραφα. Μετά εδούλευε στο πανάρχαιο ξυλουργείο του. Προτού ξεκινήσει έκανε τον Σταυρό του και έλεγε: «-

Παναγία και Άη – Αντώνη, βοηθήστε μας και σήμερα.». Εδιάβαζε κάτι από το προσευχητάρι και το συναξάρι (βίοι Αγίων) της ημέρας. Εχαιρετούσε χαρούμενος τους γείτονες που ετοιμάζονταν για τα χωράφια.

Πεζούλια και δένδρα. Πατάτες και φουντούκια. Αμπέλια και αθασιές (αμυγδαλιές). Πεύκα και ανδρουκλιές (κουμαριές). Κουκιά και φασόλια. Γαϊδούρια κυπριώτικα και τσούρες (κατσίκες, αίγες). Άνδρες και γυναίκες. Αρχαίοι κούρητες και κόρες. Αψίθυμοι (οξύθυμοι) και λεβέντες, εβροντούσαν το πόδι τους κάτω και εσειέτο η γη. Γη ηρώων και Αγίων. Γη ποτισμένη με ιδρώτα και αίμα. «Γη της λεμονιάς, της ελιάς. Γη του πεύκου, του κυπαρισσιού, των παλλικαριών και της Θείας αγάπης. Χρυσοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγος.» (Ποίηση ο Λεωνίδας Μαλένης, μελοποίηση ο Μίκης Θεοδωράκης και τραγουδά ο Γρηγόρης Μπιθικόκης).

«Παναΐα μου Τζυκκώτισσα, Τροοδίτισσα, Χρυσorroγιάτισσα. Ποταμούς δεν έχουμε. Λίγο νερό στην γειτονιά να στείλεις». Σήμερα η γιαγιά μου ετοίμασε το καζάνι, την πυροστιά, την τσιμνιά (τζάκι), τις ταλάρες δηλαδή τις ψάθινες θήκες για την αναρή (Κυπριακό τυρί σαν μυζήθρα), τις κούζες (πήλινα δοχεία για νερά ή για αποθήκευση χαλλουμμιού – τυριού) και άρχισε την δουλειά. Ήπие λίγο καφέ, έκανε τον Σταυρό της, εζήτησε την βοήθεια της Παναγίας Κυκκώτισσας και άρχισε μόνη τον σκληρό αγώνα της ημέρας. Θα έφτιαχνε, σύμφωνα με το έθιμο, το δικό της τυρί, χαλλούμια και αναρή, μαζεύοντας το γάλα της γειτονιάς.

Ήξερε να μετράει ως το τρία: ένα, δύο, τρία. Τίποτα άλλο. Και όμως ήταν θαυμάσια οικονόμος, τροφός, ιατρός (όσο μπορούσε βέβαια), μητέρα και Ελληνίδα. Εγέννησε εννιά παιδιά. Τα τρία απέθαναν μικρά. Τα έξι ζούνε ακόμα. Ένα από αυτά είναι και η μάνα μου.

Δυστυχώς τα αδέλφια της μάνας μου είναι διάφορα προς την Ορθόδοξη Εκκλησία. Πολλές Ελληνοκυπριακές οικογένειες είναι στην ίδια κατάσταση. Πως η παραδοσιακή αγροτική κοινωνία της Κύπρου κατήντησε σε αυτό το χάλι;

Βέβαια, μετά την Τουρκική εισβολή το 1974 άρχισε αργά, αλλά σταθερά, μία στροφή προς την Ελληνορθόδοξη Παράδοση, Θεολογία και Πολιτισμό με αποκορύφωμα τα τελευταία (10) δέκα χρόνια. Τί συνέβη;

Το 1991 επήγε στην Κύπρο από το Άγιον Όρος η Αγία Ζώνη της Παναγίας. Την προσκύνησαν τριακόσιες χιλιάδες (300.000) Ελληνοκύπριοι. Το 1994 επήγε στην Κύπρο η Εφέστιος εικόνα του «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ» του Αγίου Όρους. Προσκύνησαν τριακόσιες πενήντα χιλιάδες (350.000) Ελληνοκύπριοι. Το 1997, άρχισαν να μυροβλύζουν επί μήνες ολόκληρους πολλές εικόνες στην Κύπρο, με πρώτη και καλύτερη την Παναγία Παραμυθία, αντίγραφο της Παραμυθίας Βατοπεδίου Αγίου Όρους, του 18ου αιώνα μετά Χριστόν. Προσκύνησαν τριακόσιες πενήντα χιλιάδες (350.000) Ελληνοκύπριοι. Το 80% εξ' αυτών ήσαν κάτω των (40) σαράντα ετών.

Βλέπουμε εδώ ότι η Παναγία είναι η ηγουμένη και του Αγίου Όρους και της Κύπρου. Το Άγιον Όρος είναι το περιβόλι της Παναγίας και η Κύπρος είναι το νησί της Παναγίας και των Αγίων, όχι της Αφροδίτης. «Κύπρος φίλαινα Χριστού» (Η Κύπρος είναι η φιλενάδα του Χριστού, λέγει η ΣΤ'(6η) Οικουμενική Σύνοδος). Η Παναγία μάς αγαπά φοβερά και επίζηλα, εκστατικά και παράφορα. Εμείς άραγε δείχνουμε την ανάλογη θετική συμπεριφορά έναντι της Παναγίας; Το χάλι πολλών Ελληνοκυπριακών οικογενειών που οφείλεται;

Οι κύριοι λόγοι που οδήγησαν στην σημερινή πνευματική κατάσταση καταπτώσεως πολλών οικογενειών της Κύπρου είναι η κακή χρήση του άφθονου χρήματος, ο πολύς και ανεξέλεγκτος τουρισμός, η εκκοσμίκευση (δηλαδή, ο ουσιαστικός χωρισμός της Ορθοδόξου Εκκλησίας από την προσωπική, οικογενειακή, κοινωνική και εθνική ζωή μας), οι αιρέσεις και η ανηθικότητα.

Όλα αυτά κατ' ουσίαν σχετίζονται μεταξύ τους και έχουν ως ομφάλιο λώρο, υποδορία (που υπάρχει και κινείται κάτω από το δέρμα), υφέρπουσα (που υπάρχει και κινείται σύρριζα στη γη) και διήκουσα (κατευθυντήρια) γραμμή την φιλαυτία (εμπαθή αγάπη προς τον εαυτό μας) και τον ανθρωποκεντρισμό (δηλαδή, βγάζουμε από το κέντρο της ζωής μας, της θεολογίας και του πολιτισμού μας τον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό και βάζουμε αντί Αυτού τον πεπτωκότα θνητό αμαρτωλό άνθρωπο).

Ίσως να έφταιγε η εξής αντίληψη πολλών Ελληνοκυπρίων: «-Πρώτα θα θέσουμε ως προτεραιότητα και στόχο το εθνικό συμφέρον της Κύπρου και μετά θα φροντίσουμε για το πνευματικό συμφέρον της Αγιοτάτης Αυτοκεφάλου Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου (που είναι και το καλώς εννοούμενο πραγματικό πνευματικό συμφέρον και των Ελληνορθοδόξων Κυπρίων, του λαού μας δηλαδή)». Που οδήγησε όμως η πιο πάνω αντίληψη; Όλοι είμαστε μάρτυρες της Κυπριακής τραγωδίας του 1974, του εθνικού διχασμού των ετών 1970—1974, της προδοτικής συμφωνίας Ζυρίχης - Λονδίνου του 1959.

Νομίζω ότι σιγά - σιγά θα πρέπει να ξεκινήσουμε από την μετάνοια όλοι μας. Όχι

να μετανοήσουμε μία φορά αλλά, να μετανοούμε συνέχεια, μέχρι και το τελευταίο δευτερόλεπτο της επιγείου ζωής μας.

Ερώτησαν κάποτε τον μακαριστό Άγιο Γέροντα Παΐσιο Καππαδόκη Αγιορείτη, μερικοί Ελληνοκύπριοι, αν θα ελευθερωθεί η Κύπρος και πότε θα ελευθερωθεί. Αυτός απάντησε ως εξής: «

1. Αν οι Ελληνοκύπριοι μετανοήσουν σύντομα, η Κύπρος θα ελευθερωθεί σύντομα. Αν οι Ελληνοκύπριοι μετανοήσουν αργά, η Κύπρος θα ελευθερωθεί αργά.
2. Η Κύπρος θα ελευθερωθεί, αν κάνετε πνευματικές βάσεις εκεί στο νησί σας δηλαδή, ορθόδοξα κοινόβια μοναστήρια σαν το Σταυροβούνι. Αυτές οι πνευματικές βάσεις θα διώξουν και τις άλλες βάσεις, τις διαβολικές, των παθών τις Αγγλικές, τις Αμερικάνικες, τις Τούρκικες και αιρετικές βάσεις.».

Όταν το είπε αυτό ο μακαριστός Γέρων Παΐσιος Αγιορείτης, δεν είχε επανδρώσει την Ιερά Μονή Μαχαιρά ο τότε Αρχιμανδρίτης και τώρα Μητροπολίτης Λεμεσού κ. Αθανάσιος Βατοπεδινός, τον οποίον έστειλαν στην Κύπρο από το Άγιον Όρος ο μακαριστός Γερό - Παΐσιος, ο νυν Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος και ο καθαυτό Γέροντας του π. Αθανασίου Γερό - Ιωσήφ ο Κύπριος Βατοπεδινός για να αναγεννήσει πνευματικά, κοινωνικά και εθνικά την Κύπρο.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.com